

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 d'abril del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 15 de març de 2016 la representació processal del Sr. J.P.R. va formular demanda d'adopció de mesures provisionals, a tramitar pel procediment de l'article 63 de la llei qualificada del matrimoni i relatives a la cessació de la convivència, contra la Sra. M.A.T.V., sol·licitant el manteniment del "*pare i mare com a titulars legals de S., que en el seu cas resti confiat a la custòdia compartida d'ambdós progenitors*"; la repartició per meitats del temps que el fill major incapacitat no estigués en la residència; la contribució dels dos progenitors a les despeses que aquest generés, establint una pensió alimentosa de 600 € mensuals en favor del fill

A., més el 50% de les despeses extraordinàries, així com la contribució per parts iguals entre els progenitors a les despeses generades pel fill V., que entenia que hauria de ser de 600 € cadascú, atribuint a l'ensem l'ús del domicili familiar a la Sra. M.A.T.V. i, després d'invocar els fonaments de dret que considerava aplicables al cas, demanava que fos emès Aute en el sentit més amunt esmentat, sense efectuar especial condemna en costes.

II.- En data 30 de març de 2016 es va dur a terme la compareixença conjunta dels litigants, assistits dels seus respectius lletrats, als efectes d'aconseguir una conciliació respecte les mesures provisionals interessades, sense que s'assolís cap acord, havent presentat la Sra. M.A.T.V. escrit de contesta, oposant-se a la demanda i al·legant que no existia cap situació d'urgència que legitimés l'adopció de les mesures provisionals proposades pel Sr. J.P.R., raó per la qual sol·licitava que es volgués dictar resolució declarant la improcedència de les mesures peticionades, en no concórrer la situació d'urgència i necessitat que justificarien l'adopció de les mateixes.

III.- La Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 29 de setembre del 2016 va decidir:

Donar lloc parcialment a la demanda de mesures paternofilials interposada pel Sr. J.P.R. a l'atenció de la Sra. M.A.T.V. en data 15 de març de 2016 i, establir les següents mesures paterno-filials:

- L'Atribució de l'ús del domicili que havia estat familiar a la mare, Sra. M.A.T.V.
- Establir una pensió alimentària a càrrec del pare de 1.700 € mensuals i, disposar el pagament per meitats de les despeses extraordinàries.

No hi ha lloc a efectuar cap pronunciament en costes judicials.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M.A.T.V. i, en virtut dels

arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita la seva revocació, desestimant en la seva integritat les pretensions contingudes en la demanda de la part agent i imposant a aquesta el pagament de la totalitat de les despeses processals ocasionades a la seva mandant, incloent les derivades de la intervenció d'advocat i procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions que de la convivència durant dinou anys del Sr. J.P.R. i la Sra. M.A.T.V. van néixer tres fills, en S., en V. i l'A., que en el moment de presentar la demanda que dóna origen al present procediment tenien 27, 24 i 21 anys respectivament i no es discuteix tampoc que en S. està afectat per x., sent incapacitat judicialment per Sentència de data 24 d'octubre del 2006 i sent nomenats tutors el seu pare i la seva mare. Es dedueix igualment de les manifestacions de les parts que la convivència del Sr. J.P.R. i la Sra. M.A.T.V. va cessar el mes d'octubre del 2005, atorgant-se un conveni regulador de la separació, que mai va ser homologat judicialment, en virtut del qual el primer s'obligava a satisfer a la segona l'import de 5.500 euros mensuals per assegurar l'economia de la mare i dels fills, quantitat que el mes de gener del 2015 es va reduir a 3.000 euros mensuals amb el consentiment de la Sra. M.A.T.V. (foli 70), atès que el fill S. rebia un ajuda del Govern i que la guarda i custòdia del mateix va passar a ser compartida pels dos progenitors. D'altra banda, el citat conveni destacava que la pensió dels dos fills menors hauria de ser satisfeta mentre aquests no tinguessin una professió estable, mentre que la quarta part de la pensió que corresponia al fill S. hauria de ser abonada de manera vitalícia, i

la que corresponia a la mare s'extingiria si aquesta contreia nou matrimoni o convivia maritalment.

II.- Atès que el Sr. J.P.R. considerava que la situació econòmica en la què es trobava quan van atorgar el citat conveni havia variat substancialment durant els deu anys transcorregut des del moment en el què es va signar, ja que ell havia tret matrimoni i havia tingut una filla, no disposava d'un treball regular i estava molt afectat pel problema de B. Tenint en compte també que en S. rebia una pensió de solidaritat del M.I. Govern i que la Sra. M.A.T.V. havia heretat del seu pare, proposava en la demanda que dona origen al present procediment que s'obris un compte de titularitat conjunta dels progenitors, en el qual s'ingressés la pensió de solidaritat que cobrava en S. i les aportacions que aquests fessin a mitges i s'efectuessin els reemborsaments de les assegurances públiques i privades, i que el Sr. J.P.R. satisfés a la Sra. M.A.T.V. la suma de 600 euros mensuals per cada un dels altres dos fills, tenint en compte que el fill A. convivia amb la seva mare i estudiava a Barcelona i el fill V., que vivia en parella i formava una llar independent, percebia uns ingressos minsos i estava ampliant la seva formació, atribuint a la Sra. M.A.T.V. el domicili que fou familiar.

En la seva contesta a la dita demanda la representació processal de la Sra. M.A.T.V. s'oposava a la mateixa entenent que el procediment emprat pel Sr. J.P.R. en base a l'article 63 LQM no era adient per resoldre el present litigi, atès que no concorrien circumstàncies de necessitat i urgència que justifiquessin l'adopció de les mesures sol·licitades.

En aquestes circumstàncies, la Sentència objecte del present recurs estima que el citat procediment és adient per resoldre les peticions efectuades pel Sr. J.P.R., tenint en compte que les parelles no casades poden demanar que es prenguin les mesures paterno-filials adients tant mitjançant el procediment abreujat, com a l'empara del que disposa l'article

63 LQM, mesures que no es poden considerar provisionals, sinó que esdevenen definitives i es resolen mitjançant Sentència, en virtut d'allò que ordena la disposició addicional segona de la Llei Qualificada 3/2012 de modificació de la LQM, citant la Sentència d'aquesta Sala de data 28 de febrer del 2014, mentre que aquest procediment no és idoni per establir qualsevol mesura relacionada amb el fill S., d'acord amb allò que disposa la LQIOT, pronunciaments amb els quals aquesta Sala coincideix plenament, tenint en compte, a més a més, que, encara que el procediment que ordena l'article 63 LQM redueix els terminis que es concedeixen a les parts per efectuar les seves al·legacions, això no obsta que puguin defensar els seus arguments amb totes les proves que estiguin al seu abast.

Per aquestes raons, entenem que la Sentència d'instància és correcta pel que fa als arguments de la defenent en relació al procediment emprat pel Sr. J.P.R. i tenint en compte que, en principi, la defenent en cap moment s'oposa a les peticions de l'agent per altres raons que no siguin de caràcter procedimental. No obstant, per un cantó, encara que la Sra. M.A.T.V. sols s'oposi a la demanda per causa del procediment emprat, cal entendre que, implícitament i de manera subsidiària, s'oposa també a les pretensions de l'adversa per una qüestió de fons, com es deriva del fet que en la dita oposició manifesti que ha presentat una demanda contra el Sr. J.P.R. sol·licitant que se'l requereixi per tal que compleixi el conveni signat per les parts i com resulta del seu escrit de conclusions.

III.- Per un altre cantó, encara que el Sr. J.P.R. manifesti que no demana la modificació del conveni, sinó l'establiment judicial de mesures paterno-filials, cal tenir en compte que aquest conveni, malgrat es qualifiqui per l'agent de "privat i antic", vincula a les parts i sols es pot deixar sense efecte si es prova que és perjudicial pels interessos dels fills o han desaparegut les causes que el van motivar i de les proves aportades al procediment per la part agent no resulta que s'hagi produït cap modificació de la seva situació econòmica que li impedeixi complir amb el citat conveni,

o que impliqui un canvi en les circumstàncies que el van motivar. Finalment, encara que allò que pretenia l'agent fos l'establiment judicial d'unes mesures paterno-filials amb independència del conveni signat per les parts, en matèria de pensió d'aliments dels fills i del cònjuge o la parella de fet els Tribunals no tenen perquè subjectar-se a les peticions de les parts, sinó que han de resoldre la procedència i l'import de les pensions a satisfer per part dels progenitors tenint en compte les possibilitats econòmiques d'aquests i les necessitats dels fills i fins i tot les del cònjuge o la parella de fet que es trobés en situació de requerir un ajut econòmic per la seva subsistència.

IV.- En el cas present, la quantitat amb la què el Sr. J.P.R. col·laborava en la satisfacció de les necessitats dels seus fills i la seva parella es va fixar de comú acord l'any 2015 en 3.000 euros mensuals, com reconeix la Sra. M.A.T.V. al contestar a la demanda, de tal manera que s'ha d'entendre que d'aquesta suma corresponen 750 euros mensuals a cada un dels tres fills i la mateixa quantitat per la seva mare.

Per tal de decidir si aquesta suma és adient per atendre les necessitats dels fills dels litigants i la parella del demandant cal examinar quins són els ingressos dels progenitors i quines són les necessitats dels fills i això tant en relació a les obligacions assumides contractualment, que sols es poden deixar sense efecte si s'ha produït un canvi substancial en les circumstàncies en les què es va pactar, com si tenim en compte les derivades de la paternitat i de la relació de parella existent entre les parts.

De l'examen de les actuacions no es dedueix que el Sr. J.P.R. no es pugui fer càrrec de la suma que es va obligar a abonar, ni que hagi vist disminuir substancialment els seus ingressos des del moment en el què es va arribar a aquest acord, ja que, com destaca la Sentència d'instància, malgrat el demanant al·lega que no treballa, realitzant serveis de consultoria de forma esporàdica, dels seus comptes bancaris (folis 150 a

163) davalla que cada tres o quatre mesos se li transfereixen entre 25.000 i 30.000 euros, mentre del compte x. resulta que es fa fer un traspàs de 257.100 euros a altre compte, sent el seu saldo negatiu, de tal manera que no s'ha justificat que la situació d'aquest Banc l'ha perjudicat i sense que s'hagi donat cap explicació al respecte. D'altra banda, el fet de que s'hagi casat i hagi tingut una filla no li permet desatendre les necessitats dels fills nascuts d'una relació anterior, mentre que la Sra. M.A.T.V. cobra un salari mensual de 1.500 euros (foli 94), sense que s'hagin acreditat altres ingressos i si bé és cert que ha rebut una herència dels seus pares, en el moment de signar el conveni també era propietària de diversos immobles.

Pel que fa a les necessitats dels fills, s'ha de tenir en compte que la suma de 750 euros mensuals que els litigants van acordar per atendre les necessitats del fill S. no pot ser modificada mitjançant el present procediment, sinó que, com destaca la Sentència objecte del present recurs, d'acord amb les disposicions que contenen els articles 2.3, 2.4, 25 i 26 i concordants de la LQIOT, aquest no és el procediment idoni per establir qualsevol mesura relacionada amb el fill S., que caldria en tot cas resoldre en execució de la Sentència que va decretar la seva incapacitació. Pel que fa als altres dos fills, no consta a les actuacions que s'hagi vist modificada la seva situació, ja que un d'ells estudia sense gaudir d'independència econòmica, mentre que l'altre té uns ingressos molt minsos i està també estudiant per tal d'ampliar la seva formació, de tal manera que en la seva demanda el Sr. J.P.R. ofereix pagar 600 euros en concepte d'aliments per cada un d'ells i, al contestar el recurs, reconeix que una aportació de 850 euros mensuals per atendre les seves necessitats resultaria raonable, raó per la qual a la suma de 750 euros mensuals per cada un d'ells s'ha de considerar adequada i als 1.500 euros resultants se li haurien d'afegir encara, com a mínim, els 750 euros que corresponen al fill S. que no es poden modificar, de tal manera que l'import de 1.700 euros que recull la resolució d'instància no resulta coherent amb allò que el

mateix Sr. J.P.R. entén procedent, ni amb la pensió que en tot cas li correspon al fill S.

D'altra banda, no es pot considerar que l'atribució del domicili familiar a la Sra. M.A.T.V. suposi una manera de substituir la pensió que l'agent es va obligar a pagar-li en virtut del conveni que es va pactar, que sols s'extingiria si la Sra. M.A.T.V. contreia nou matrimoni o convivia maritalment, ni es podria considerar una forma de contribuir a les despeses familiars suportades per ella, quan aquest domicili és de la seva propietat.

Per totes aquestes raons considerem que procedeix estimar el present recurs, desestimant en tots els seus termes la demanda formulada per la representació processal del Sr. J.P.R. i imposant a l'agent les costes del procediment.

V.- En estimar-se el recurs procedeix imposar les costes de la instància a la part agent, ja que la seva demanda té un contingut estrictament patrimonial, en virtut d'allò que disposa el Codi 7,51,5, sense fer especial pronunciament pel que fa a les d'aquesta alçada de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M.A.T.V. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 29 de setembre del 2016 que REVOQUEM íntegrament, DESESTIMANT també íntegrament la demanda formulada per la representació processal del Sr. J.P.R. contra la Sra. M.A.T.V., imposant les costes de la instància a la part agent i sense fer especial pronunciament pel que fa a les d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-